

บทคัดย่อ

รหัสโครงการ: RDG4950081

ชื่อโครงการ: การศึกษาแหล่งท่องเที่ยวในเขตลาวใต้เพื่อการเชื่อมโยงกับแหล่งท่องเที่ยวเชิงพื้นที่ในเขตอีสานใต้

ชื่อนักวิจัย: สมหมาย ชินนาค มหาวิทยาลัยอุบลราชธานี
วัชร ศรีคำ มหาวิทยาลัยอุบลราชธานี
เสริม ผลเพิ่ม มหาวิทยาลัยอุบลราชธานี
กาญจนา ชินนาค มหาวิทยาลัยราชภัฏอุบลราชธานี

E-mail address: schinnak@hotmail.com

Tik97@hotmail.com

sermsuptravel@hotmail.com

kchinnak@hotmail.com

ระยะเวลาโครงการ: 1 มิถุนายน 2549 – 31 พฤษภาคม 2550

โครงการวิจัยนี้ มีวัตถุประสงค์ 4 ประการคือ (1) เพื่อศึกษาและรวบรวมข้อมูลแหล่งท่องเที่ยวในพื้นที่ลาวตอนใต้ (2) เพื่อวิเคราะห์และจัดกลุ่มประเภทของแหล่งท่องเที่ยวในเขตลาวใต้ (3) เพื่อศึกษาแนวทางในการเชื่อมโยงระหว่างแหล่งท่องเที่ยวในเขตลาวตอนใต้ กับแหล่งท่องเที่ยวในพื้นที่เขตอีสานใต้ (4) เพื่อศึกษาแนวทางในการกำหนดยุทธศาสตร์พึงพา เพื่อเสริมสร้างความเข้มแข็งการพัฒนา และการจัดการท่องเที่ยวเชิงพื้นที่กลุ่มอีสานใต้สู่ความยั่งยืน โดยเชื่อมโยงกลุ่มประเทศเพื่อนบ้าน

พื้นที่ที่ศึกษาได้แก่ ลาวใต้ ซึ่งหมายถึง แขวง (จังหวัด) 4 แขวงในลาวตอนใต้ได้แก่ จำปาสัก อັตตะปือ เซกอง และสาละวัน ซึ่งมีอาณาเขตติดต่อกับอีสานใต้ ระเบียบวิธีวิจัยที่ใช้ในการศึกษาเป็นการวิจัยเชิงสำรวจ

ผลการศึกษาพบว่า

(1) ทรัพยากรการท่องเที่ยวในลาวใต้ซึ่งเป็นพื้นที่ศึกษานั้นมีความหลากหลายมาก โดยสามารถจำแนกออกเป็น 3 ประเภทคือ แหล่งท่องเที่ยวทางธรรมชาติ แหล่งท่องเที่ยวทางประวัติศาสตร์และโบราณคดี และแหล่งท่องเที่ยววิถีชีวิต เทศกาลงานประเพณี ชุมชนสินค้า หัตถกรรม

ทั้งนี้ แหล่งท่องเที่ยวในลาวใต้ที่เก็บข้อมูลได้นั้นมีจำนวน 46 แห่ง แยกเป็นแหล่งท่องเที่ยวประเภทธรรมชาติ จำนวน 24 แห่ง แหล่งท่องเที่ยวประเภทประวัติศาสตร์และโบราณคดี จำนวน 12 แห่ง และแหล่งท่องเที่ยวประเภทวิถีชีวิต เทศกาลงานประเพณี ชุมชนสินค้าหัตถกรรม จำนวน 10 แห่ง

เมื่อจำแนกแหล่งท่องเที่ยวออกเป็นแต่ละแขวงก็จะพบว่า แขวงจำปาสักมีทรัพยากรแหล่งท่องเที่ยวมากที่สุด (17 แห่ง) รองลงมาคือ อັตตะปะบือ (12 แห่ง) รองลงมาคือ เซกอง (10 แห่ง) และสุดท้ายคือ สาละวัน (7 แห่ง)

(2) แนวทางการเชื่อมโยงระหว่างแหล่งท่องเที่ยวในเขตอีสานใต้กับลาวได้นั้น สามารถพิจารณาใน 2 ประเด็นคือ แนวทางการพัฒนารูปแบบการท่องเที่ยว และแนวทางการจัดโครงการท่องเที่ยวเชื่อมโยง

สำหรับแนวทางการพัฒนารูปแบบการท่องเที่ยว จะขึ้นอยู่กับความเหมาะสมของทรัพยากร และความต้องการของตลาด ซึ่งจากการวิเคราะห์พบว่าสามารถที่จะพัฒนารูปแบบการท่องเที่ยวได้ประมาณ 5 รูปแบบคือ การท่องเที่ยวเส้นทางอารยธรรมขอม การท่องเที่ยวแม่น้ำโขง การท่องเที่ยวชายแดน การท่องเที่ยวเชิงนิเวศ และ การท่องเที่ยวเชิงชาติพันธุ์

ส่วนแนวทางการจัดโครงการท่องเที่ยวเชื่อมโยงนั้น เมื่อพิจารณาจากปัจจัย 4 ด้านประกอบกันคือ (1) ความต่อเนื่องของทรัพยากรแหล่งท่องเที่ยวประเภทเดียวกัน ให้สามารถถูกใช้ร่วมกัน (2) ความสามารถในการผสมผสานการใช้ทรัพยากรแหล่งท่องเที่ยวที่มีลักษณะเป็นกลุ่มและมีความหลากหลาย (3) ความเอื้ออำนวยของโครงข่ายเส้นทางคมนาคมที่มีอยู่ และเส้นทางในอนาคตที่จะทำให้การเชื่อมโยงในทางภูมิศาสตร์เป็นไปได้จริง และ (4) ความต้องการของตลาดที่สามารถที่จะนำเสนอโครงข่ายการท่องเที่ยวเชื่อมโยงระหว่างอีสานใต้กับลาวใต้ ได้เป็น 3 ลักษณะคือ โครงข่ายความเชื่อมโยงระยะสั้น โครงข่ายความเชื่อมโยงระยะกลาง และโครงข่ายความเชื่อมโยงระยะยาว

(3) แนวทางการกำหนดยุทธศาสตร์ที่พึงพา เพื่อเสริมสร้างความเข้มแข็งการพัฒนา และการจัดการท่องเที่ยวเชิงพื้นที่กลุ่มอีสานใต้สู่ความยั่งยืน โดยเชื่อมโยงกลุ่มประเทศเพื่อนบ้านนั้น ควรประกอบด้วย 4 ยุทธศาสตร์คือ ยุทธศาสตร์การพัฒนาการท่องเที่ยวเชิงผสมผสาน ยุทธศาสตร์การพัฒนาการท่องเที่ยวร่วมกัน ยุทธศาสตร์ตลาดร่วมด้านการท่องเที่ยว และ ยุทธศาสตร์แก้ไขและปรับปรุงเงื่อนไขการพัฒนาการท่องเที่ยว

คำหลัก

ลาวใต้, อีสานใต้, การท่องเที่ยว, การท่องเที่ยวเชิงนิเวศ, การพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวเชื่อมโยง

Abstract

Project code: RDG4950081

Project title:

A study of the viability of linking tourist destinations in Southern Laos with regional tourist destinations in Southern Isan

Research team: Sommai Chinnak Ubon Ratchathani University

Watcharee Srikham Ubon Ratchathani University

Serm Phonperm Ubon Ratchathani University

Kanjana Chinnak Ubon Ratchathani Rajabhat University

E-mail address: schinnak@hotmail.com

tik97@hotmail.com

sermsuptravel@hotmail.com

kchinnak@hotmail.com

Project duration: 1 June 2006 – 31 May 2007

The research project has four main objectives: 1) to study and collect information on tourist destinations in Southern Laos; 2) to analyze and categorize Southern Lao tourist destinations; 3) to study the possibility of linking Southern Lao and Southern Isan tourist destinations; and 4) to study viable strategies for promoting sustainable tourism in the Southern Isan region and to develop linkages with neighboring countries.

The study area includes 4 provinces of Southern Laos: Champassak, Attapeu, Xekong, and Salavan, i.e. the area adjacent to Southern Isan. Research methodology is based primarily on survey data.

Results of the study:

1. Southern Lao tourism resources are diverse. The 46 tourist destinations under study here can be divided into 3 main categories: 24 'nature' destinations; 12 'historical and archaeological' destinations; and 10 'way-of-life' destinations, the

latter of which includes traditions and festivals, community life, and handicrafts. Of the 36 provincial tourism destinations, 17 are in Champassak, 12 are in Attapeu, 10 are in Xekong, and 7 are in Salavan.

2. Linkages between Southern Lao and Southern Isan tourist destinations can be viewed across two dimensions; tourism pattern development and linking the management of tourism networks. Tourism pattern development relies on suitable resources and market demands. Between Southern Laos and Southern Isan, there are 5 main tourism patterns, including ancient Khmer civilization tourism, Mekong River tourism, border tourism, eco-tourism and ethnic tourism.

Linking the management of tourism networks involves 4 main factors: 1) continuity, in which similar tourism resources can be used together; 2) the ability to integrate clustered and diverse tourism resources; 3) transportation network facilities, i.e. both present-day and future transportation routes which can foster geographical linkages; and 4) market needs, which will link Southern Laos and Southern Isan into short-, medium-, and long-term tourism networks.

3. Viable strategies for promoting sustainable tourism in the Southern Isan region, and developing linkages to neighboring countries consists of 4 main strategies: an integrated tourism development strategy; a cooperative tourism development strategy; a sharing of tourism marketing strategies; and a strategy for improving the conditions of tourism development.

Keywords:

Southern Laos, Northeastern Thailand, tourism, eco-tourism, tourist development